

ALTERNATİF (REVİZYONİST) TARİHÇİ SERGE THION'LA RÖPORTAJ

Yazar Altay Ünaltay

Serge Thion: Aslen Fransızdır. '68 Paris öğrenci olaylarından başlayarak siyaset ve 20. y.y. siyasi tarihiyle ilgilenmiş; yaptığı akademik araştırmalar sonucu Yahudi Soykırımının bir yalan olduğu iddiası yüzünden çalıştığı kurumda işine son verilmiş ve akademik unvanlarından mahrum bırakılmıştır. Fransız kanunlarının soykırımı tartışmayı yasaklaması nedeniyle fikir ve akademik özgürlüklerin kalmadığı gerekçesiyle ülkesini terk etmiş, çeşitli ülkelerde araştırmalarını sürdürmüş, kitaplar ve makaleler yayınlamıştır. 2006'da İran Cumhurbaşkanı M. Ahmedinecat'ın düzenlediği Yahudi Soykırımı konferansına katılmış ve bir tebliğ sunmuştur.

Bay Serge Thion, teşekkürlerimle başlıyorum. Neden Tahran'a gittiniz, orada ne yapmak istediniz?

Evet, Tahran'da bir konferans vardı. Daha önce böyle bir şey olmamıştı. İlk kez tarihte, tarihe yani bir gözle bakanların (revizyonistlerin) böyle bir konferansı oldu. Hazırlıklar uzun süredir vardı ve ABD'nin Yahudi lobi kuruluşları hükümetlerine baskı yaparak bunu önlemeye çalıştılar. Böyle bir konferans daha önce Lübnan'da yapılmak istenmiş ama Lübnan hükümeti baskılardan korkarak iptal etmişti. Eski Fransız komünist partisi üyesi Roger Garaudy, ki sonra Müslüman oldu, 1996'da bir kitap yazdı, bu kitap birçok dillere çevrildi. Bu bilinen ilk revizyonist kitaptır. Ve ilk kez, revizyonist fikirlerden açıkça bahseden Bay Ahmedinecat'ın teşvikleri sayesinde bu mümkün oldu. Savaştan sonra kimi nedenlerle Yahudi soykırımı efsanesi yayılmıştır ve burada İran devleti sorumluluğu üstlenerek tahran'da bir toplantı düzenlemiştir: "Revizyonizm konusunda Tahran konferansı". Konferansın konusu, soykırım konusunda gerçekte gerçek olmayanı birbirinden nasıl ayıracağımızdı. Sorun kimin haklı kimin haksız olduğu değildir burada. Bu konuda dünya çapında bir tartışma açmaktır.

Biraz “revizyonizm” teriminden konuşmak istiyorum. Bu bizim okuyucularımız için yeni bir kelime revizyonizmi nasıl tarif ediyorsunuz?

Revizyonizm Amerika ve Avrupa'da özellikle 1. ve 2. dünya savaşı tarihi araştırmalarında kullanılan bir kavram. İlk revizyonist tespit bu savaşların günahının tek tarafta olmadığı ve birçok ülkede o zaman savaş taraftarlarının olduğudur. Tabii savaşa karşı güçler de vardı. Savaş gerçekten başlatanlar ise genellikle bunun sorumluluğunu reddederler ve bunu karşı tarafa atarlar. Bu nedenle, mesela 1. Dünya Savaşı'ndan sonra yapılan Versailles anlaşmasında , ki bunlardan Türklerin de haberi vardır; evet bu anlaşmada yeni devletler oluştu, büyük imparatorluklar dağıtıldı ve muazzam sorun yığınları oluşturuldu. Çünkü kimi ülkeler diğerlerine toprak ve nüfus verirken ve anlaşmanın hiçbir mantıklı tarafı yoktu. Tek mantıklı yön güçlünün zayıfı bu anlaşma ile iradesine tabi kılmasıydı.

Burada (ABD) Başkan Wilson'un projesine gelmek istiyorum ya da Wilson prensiplerine. Bunlar 1. Dünya Savaşı dünya düzeninin oluşmasına ne derece etkili oldular?

Wilson, tabii ki anlaşmanın oluşumunda çok etkin bir faktördü. Ama görüşlerini kendi ülkesinde kabul ettiremedi. Ve abd bu anlaşmayı imzalamadı. ABD'deki genel hava ABD'nin bu işlere karışmasına hoş gözle bakmıyordu. Yani Wilson görüşlerini uyguladı ama bu kendi ülkesinde siyasi yenilgisine götürdü.

Kim kazandı?

Kimse kazanmadı. Çünkü galipler örneğin kaybeden Almanya'ya öyle şartlar getirmişlerdi ki, bunları uygulamak hemen hemen imkansızdı. Mesela Almanlar daha sonra endüstri bölgesi Ruhr'u geri alınca kimse buna karşı bir şey yapamadı. Tabii birçok kişi de Hitler'in iktidara gelişinin gerçek nedeninin bu anlaşma olduğunu yazdı. Yani sonuçta bunun bir felaketler sistemi olduğunu söyleyebiliriz. Revizyonistler bu konularda yazarak Versailles anlaşmasının revize edilmesini istediler, savaşın gerçek nedenlerini inceleyerek böyle bir savaşın tekrarlamasını önlemek istediler, tabii, Roosevelt Pearl Harbor'dan sonra Amerika'yı savaşa sokunca susturuldular. 2. savaştan sonra amerikan politikalarını ve Almanya'nın tekrar maruz kaldığı muameleyi eleştirdiler. Bu sırada kimi başkaları değişik mülahazalardan başlayarak, ki aralarında Fransız (Paul) Rassinier de vardır, Nazi kamplarındaki tutukluların akıbeti hakkında yazmaya koyuldular. Ve

fark ettiler ki, savaştan sonra oluşturulan toplama kampları ve Almanların mahkumlara karşı tutumu konusundaki tarih edebiyatının bir kısmı, tamamen abartılmıştı. Bunların içinde, örneğin komünist parti üyelerinin politik yorumları vardı. Biliyorsunuz Almanya'nın yarısı Sovyet ordusunca işgal edilmişti. Böylece bu kişiler Almanya'yı karalayarak Sovyet işgalini haklı çıkarmaya uğraşıyorlardı. Diğerleri de aynı şekilde müttefik işgalini haklı çıkarmaya uğraşıyorlardı.

Almanları canavar gibi göstererek...

Almanları insanlık dışı, herkesi katletmeye hazır yaratıklar olarak sergilediler; bu tabii ki doğru değildi. Tüm bunlar, daha sonra adına revizyonizm denen bir hareket başlattı. Bunun amacı bu gelen ifade ve raporları eleştiriye tabi tutmak, bunları toplayarak hakkında objektif bir kanaat oluşturmak, ve orta Avrupa'nın önemli bir parçası olan Almanya'yla normal ilişkiler oluşturmaktı.

Peki siyonizmin başlangıçta bu Nazi antipropagandasında parmağı olmadığını söyleyebilir miyiz. Siz başlangıçta müttefik kaynaklardan gelen bazı yorumlardan bahsettiniz; bunlar konuyu abartmış. Hangi aşamada Siyonistler devreye girdi ve bu abartılmış propagandayı kullandılar?

Evet başlangıçta Siyonistler zayıftı, Yahudiler arasında da azınlıklıydılar. Yine de savaş sırasında büyük propaganda yaptılar ve müttefik güçleri bir soykırıma iknaya çalıştılar.

Öyleyse “soykırım” (genocide) bir Siyonist propaganda icadı mıydı?

Öyleydi. Bu tabir Polonyalı bir Yahudi, Raphael Lemkin tarafından icad edildi. Bir kitap yazdı ve daha sonra 1948'de BM'in kararını etkileyerek soykırımın bir uluslar arası savaş suçu sayılmasını sağladı. 1948'de Lemkin BM ile birlikte çalışıyordu ve '48'de bu karar çıktı.

Siyonist liderlerden de birimiydi o?

Hayır. Şahsi fikir olarak siyonistti, ama bildiğim kadarıyla hareketin üyesi olmadı. O bir hukuk uzmanıydı.

Şimdi 1948'e İsrail devletinin kuruluşuna geliyoruz.

Daha ondan önce de kimi Siyonist örgütçükler vardı; onlar Almanya'yı suçluyor ve asılsız kimi katliam rakamları veriyorlardı.

Uluslararası Nürnberg askeri mahkemesi dokümanlarını kullanıyorlardı. Ama o sıra Yahudiler de dahil, etkileri çok sınırlıydı.

Bay Thion filmler gördük biz. Buralarda toplama kamplarında Amerikan ya da Sovyet güçlerince bulunmuş dağlar gibi ceset yığınları gösteriliyordu. Birçok insan bunları seyretti bunların ışığında soykırımın bir propaganda olduğunu nasıl söyleriz?

Evet bunlar gerçektir. Bu kampların işgali sırasında çekilen resimlerde korkunç şeyler görülmektedir. Ama bunların çok basit bir izahı vardır. Almanya savaş sonuna kadar yıllarca bombalanarak yerle bir edildi. En şiddetli bombardıman savaşın son aylarındadır. Artık karşı koyacak alman uçaksavarları ya da hava kuvvetleri kalmamıştı. Müttefikler yolları, demiryollarını köprüleri, pratikte Almanya'da hareket eden her şeyi bombaladılar. Kamplarda ise muazzam insan kalabalıkları toplanmıştı. Bunlar yiyeceksiz, ilaçsız, 40-50-60.000 kişinin bakımını gerektirecek her şeyden yoksun kaldılar. Savaş sonu kamplarda salgın hastalıklar çıktı; yiyecek yoktu, kamp komutanları umutsuzca yiyecek, ekmek aradılar. Ama bombardımanlar nedeniyle bunları bulmak çok güçleşti. Müttefikler geldiğinde kamplarda bir askeri düzen değil tam bir kaos vardı, tüm Almanya'da olduğu gibi. Her şey yıkılmıştı, şehir fotoğraflarını hatırlarsınız, halı bombardımanıyla tamamen yerle bir olmuş. Kamp sorumluları sorumluluklarını yerine getirebilecek halde değildi ve kamp mahkumları hızla ölmeye başladılar; zaten yetersiz beslenme, ağır çalışma şartları ve yetersiz tıbbi bakım nedeniyle zayıf düşmüşlerdi.

Yani sırf kampların içinde değil, dışında da kaos ve felaket vardı ve sadece kamp içindekiler değil dışındakiler de aç kaldılar, öldüler.

Evet, çünkü Amerikalılar ve İngilizler alman sivil halkına karşı bir savaş yürüttüler. Örneğin Dresden... Dresden pratikte hiçbir askeri faaliyetin olmadığı bir şehirdi. 3 gün bombardımanla şehri yok ettiler 100-300.000 arasında insan öldü; yok yere. Yani bir askeri amaç olmaksızın, sadece terör için; alman halkının moralini kırmak için. Bu kitaplarda savaş suçu olarak geçer aslında, sebepsiz olarak sivil halk kıyıcılığı.

Almanlar aynısını Britanya'ya yapmadı mı?

Hayır Almanlar Coventry'de büyük silah fabrikalarının olduğu bölgeyi bombaladılar. Ama daha sonra, tamam V-1 ve V-2'leri attılar. Bu da savaş suçu idi.

Benim kastım Goering'in Britanya üzerine devasa hava akınları idi, ama burada şehirlerin değil fabrikaların bombalandığını söylüyorsunuz.

Evet

Eğer 2. dünya savaşı ile ilgili ekleyeceğiniz bir şey yoksa ben 1948'e, İsrail'in kuruluşuna gelmek istiyorum. İsrail, Yahudilerin Avrupa'da yok edildiği, bunun için Filistin'e geldikleri ve burada bir vatan edinebilmek için her şeyi yapmaya hakları olduğu, bunun Yahudilerin bir ölüm-kalım davası olduğu temel tezine dayanır.

Evet böyle bir iddia var. Bu, çok daha sonra kullanıldı, ama 1948'deki iddia Yahudilerin bir millet olduğu ve bu nedenle bir vatani hak ettikleridir. İngilizler üzerine yoğun baskı uyguladılar ve eskiden Osmanlı arazisi olup 1. savaştan sonra İngilizlerin eline geçmiş bu bölgede İsrail'in meşrulaştırılması tamamen nasyonalist temellerdeydi. Dediğim gibi, Yahudiler arasında bile Siyonistler çok azınlıktaydı, belki Polonya ve Rusya istisnadır, yine de, özellikle amerikan Yahudileri Siyonist filan değillerdi. Değillerdi, çünkü Siyonist olmak, harekete katılmak ve Filistin'e göçerek oraya yerleşmek demekti, alternatifini bulunduğu yerde kalmak ve yaşadığı topluma entegre olmaktı. Çoğu 2. seçeneği tercih etti.

Peki Siyonistler bu Yahudilerin yardımı olmadan nasıl çok miktarda parayı kullanabildiler, örneğin sultan Abdülhamid'e Filistin'i satın almak için muazzam paralar teklif ettiler.

Onlar zengin bankerlere gittiler ve onları Filistin'e para yatırmanın gelecekte çok kar getirecek bir ticaret olduğuna ikna ettiler. Bankerleri bilirsiniz, tek yere değil, birkaç farklı yere yatırımı severler ve onlara da para verdiler, ama başta o kadar çok değildi. İsrail'e yardım savaştan sonra geldi.

2. Dünya Savaşı'ndan sonra...

Evet. Ve ilk yardım eden de Sovyetlerdi. İsrail'in Filistin'de bir İngiliz sömürge toprağı üzerinde kurulduğu için İngilizlerle savaşacağını ve Ortadoğu'da İngilizlere rahat vermeyeceğini umdular, Ortadoğu'da İngilizleri istemiyorlardı. Bunun için İsrail'e silah da verdiler. Parayı daha sonra Almanlardan aldılar. Dünya Yahudi Kongresi Alman şansölyesi Adenauer'le karşışışya oturdu ve tazminat istedi. Adenauer Yahudilerin istemeye hazırlandığı miktarın on katını ödemeyi teklif etti, buna

Siyonistler de çok şaşırıldılar. Çok miktarda para; ve İsrail bu Alman parasıyla kuruldu.

İsrail'in pratikte Alman parasıyla kurulduğunu ve böylelikle Almanya'nın kendini savaş günahlarından temizlediğini mi söylüyorsunuz?

Evet. Hala da yapıyorlar bunu, daha bitmiş değil. Hala İsrail'e para, silah, denizaltılar sağlıyorlar.

O halde Almanya İsrail'in başta gelen silah sağlayıcısı mı?

Silahlar, teknolojiler, sanayi altyapısı, her şey. Evet.

Amerikalılardan daha çok sağladıklarını söyleyebilir miyiz?

Daha işe yarar şeyler sağlıyorlar, evet. Amerikalılar daha çok para, nakit para, ve yine silahlar veriyor.

Burada sözü Reinhold Niebuhr'a getirmek istiyorum. Onun adını ilk Edward Said'in kitabı "Oryantalizm"de görmüştüm. Said, Niebuhr'un 1942'de şunları yazdığını söyler: "uygarlık Ortadoğu'ya iki halk tarafından getirilecektir. Lübnan'da Maruniler ve Filistin'de Yahudiler. Dolayısıyla tüm bunların 2. Dünya Savaşı'ndan sonra uygulamaya konan bir Amerikan emperyalist master planı olduğunu söyleyebilir miyiz? Ve tam bu noktada Siyonist çıkarların amerikan çıkarlarıyla uzlaştığını söyleyebilir miyiz?"

Tüm bunlar çok karmaşık bir tarihtir. Niebuhr'un fikirleri tipik sömürgeci fikirleridir. Bir silahlı güç oluşturmak, Katolikler için Maruniler ve öte yanda Yahudilerle Ortadoğu'da hakimiyet. Ama sonuçta görüyoruz ki, bu çok iyi bir çözüm değil. Niebuhr'un fikirlerinin sonucu sadece savaşlar ve savaşlar; ki bu kadarını ne Maruniler ne de Yahudiler istemezlerdi. Aslında Ortadoğu'da Amerikan varlığı ilk Suudi Arabistan'da başlamıştır. Oraya bir yönetici elit yerleştirdiler ve Suudi Arabistan'ı bir petrol ülkesi olarak geliştirdiler. Buradaki ülkelerin ABD'yle "özel" ilişkileri vardır. Buralardaki petrol endüstrisinin hakimleri de gerçekte amerikan petrol şirketleridir. Buralarda İngiliz varlığı ise o kadar kuvvetli değildir; gerçi onlar Hicaz'ı kontrol eder. Amerikalılar ise buralara gerçekten kuvvetli ayak basmış ve İngilizleri izleyerek onları her yerden çıkarmışlardır. İran'dan, Körfez'den, Irak'tan, biliyorsunuz.

İngilizlerin Amerikalılarla el sıkışarak bu mevzileri onlara terk ettikleri söylenir.

Bu doğru değil. Buna mecburdular. Amerikalılar onları çıkardı. Amerikalılar açısından bu üstü örtük bir rekabetti, açığa çıkmadı, fazla bilinmedi. Ama yine de vardı. Daha sonra Mısır'a sızdılar, İngilizleri burayı terke "ikna ettiler", Nasır'la anlaştılar. Nasır İngilizleri ve diğerlerini Süveyş kanalından çıkarmak istiyordu zaten.

1950'lerdeki (Süveyş) Kanal Harbi'ni mi kastediyorsunuz?

Evet. 1956'da İngiliz, Fransız, İsrail güçleri kanalı fethe kalkınca bu Amerikalılar ve Ruslarca durduruldu. Ve basitçe "durun" dediler, küçük güçler büyüklere tabiydi, efendiler "durun" deyince İngiltere ve Fransa durdu. Bunun bir sonucu Amerikalıların Mısır'a yerleşmesi oldu. Nasır bir oyun oynayarak (Nil üzerindeki) devasa Assuan barajını Amerikalılara yaptırmak istedi. Amerikalılar reddetti ve Ruslar bunu kabul etti. Nasır'dan sonra Ruslar gitti ve Amerikalılar geri geldi. 1952'ye dek bir İngiliz kolonisi olan Mısır'a hızla yerleştiler.

Peki İsrail ne zaman Amerikalıların eline düştü?

Bu çok erken oldu sanırım. Çünkü Sovyetler kısa sürede İsrail'in bölgede desteklenecek ve güvenilir bir antiemperyalist unsur olmadığını ve Batı'ya gideceğini fark ettiler. Ben Gurion (ilk İsrail cumhurbaşkanı) İngilizler ve Fransızları birbirine karşı oynayarak şaşırtıcı şekilde Fransızları Negev çölünde, Dimona'da nükleer reaktörler inşa etmeye ikna etti. Fransa'da bilinmeyen bir mesele bu; yazılı belgeleri olmasına rağmen. Garaudy bundan bahsetti. Fransız sosyalistleri İsrail'le böyle bir anlaşma yapmış. Fransa 4000 teknik personel göndererek bu nükleer tesisi inşa etti, çalıştırdı, teslim etti. Nükleer silahlar yapılıyor burada.

Bu demek ki, 1960'lardan beri İsrail nükleer silah üretiyor

Evet.

Fransa hala bu konuda İsrail'e yardım mı ediyor?

Hayır. De Gaulle iktidara geldikten (1958) sonraki 3 yıl içinde İsrail'in Fransız savunma bakanlığı ve savunma sanayine sızdığını fark etti. Arada bir gizli anlaşma vardı, silah teknolojileri, planlar, projeler diğer materyal veriliyordu. Ama aynı zamanda (bununla yetinmeyip)

bunlar çalınıyordu da. Tesislerdeki Yahudi asıllılar ayartılarak yapılıyordu bunlar.

İsrail nasıl oldu da Fransız devlet aygıtı içine sızabildi?

Çünkü Fransa buna teşneydi zaten. İsrail'le anlaşmıştı, onu korumayı kabul etmişti. Ona bu teknolojileri vermişti. Siyasi bir karardı bu. Bu kararı alan kişiler Yahudi olmasalar da siyonisttiler denebilir. Hatırlayın o sırada Fransa Cezayir savaşını yaşıyordu. Ve Cezayirlilerin savaşta Nasır'ı desteklediği söyleniyordu. Ve İsrail Nasır'ın düşmanıydı.

Böylece Fransa İsrail'i destekledi.

Fransa İsrail'i destekledi, ve bunun Kuzey Afrika'daki Fransız sömürgelerinin güvenliğini sağlayacağını düşündü.

Peki bu politika ne kadar böyle sürdü?

De Gaulle bu adamların verdiklerinden çok aldıklarını, hatta çaldıklarını gördüğü zamana dek. O zaman "yeter, her şeyi olduğu gibi bırakın, dokunmayın" dedi. Artık İsrail'le işbirliği yoktu. Sonra 1967'de (Araplarla İsrail arasında) yedi gün savaş geldiğinde İsrail'e karşı çok sert bir açıklama yaptı. Batı'da İsrail'e karşı bu kadar sert tavır alan ve İsrail'e silah ambargosu koyan sadece De Gaulle oldu.

Evet, bununla 1968 olaylarına gelmek istiyorum. 1968'deki gençlik hareketlerinde Yahudilerin destek ve karşıtlık manasında rolleriyle ilgili çok şeylerden söz edilir. 1968'de Yahudi entelijansiyasının taraf değiştirdiği de söylenir. Yine bir iddia İsrail'le batılı güçler arasındaki gizli anlaşmalar gereği Yahudi aydınlar arasındaki Siyonist unsurların taraf değiştirdiği ve böylece "68 devrimi"nin imkansızlığa sürüklendiğidir. Bunların De Gaulle'ün İsrail'e karşı tutumuyla bir ilişkisi var mıdır?

Hayır, fakat bu söylenenlerde gerçek payı olduğunu sanmıyorum. '68 hareketinde genç Yahudiler de vardı, solcuydular. Belki ana babaları sağ görüşlü olabilir. Yani o dönemde Yahudiler arasında bir fikir ve işbirliği yoktu. Harekete katılan kimileri ise 68'den birkaç yıl sonra fikir değiştirdiler ve Çin-hindi'nin komünist güçlere düşüşünü bahane ederek taraf değiştirdiler. Onlara göre komünistler işgal ettikleri bölgelerde bir terör rejimi kurmuş, insanları öldürmüş, haysiyetlerini ezmişler. Amerika'da sol bu şekilde susturuldu ve buradakiler böylece rahatlıkla sağa geçebildiler; sağda ve merkezde yeni siyasi kariyerlerine başladılar. Eski sol fikirlerinden Vietnam bahanesini kullanarak tövbe ettiler. Belki

bu da 68'in bir sonucuydu, ama ondan sonra birkaç aşama geçti ve sadece Yahudiler değil, birçokları bu şekilde taraf değiştirdiler.

Immanuel Wallenstein'in bir tezi var. O, 68 hareketinin, aslında Avrupa solunu Sovyet etkisinden kurtarmak için düzenlenen bir gizli operasyon olduğunu söyler. Dikkatle uygulanmış ve başarılıdır. Bunu Fransa'daki 1871 (Paris Komünü) olaylarına benzetir. Böylece Avrupa'da herhangi bir işçi hareketi imkansızlaşmış ve devrim Rusya'ya ihraç edilmişti. Böylece Avrupa komünistlerin iktidara gelişinden kurtarılmıştı. O 68 olayları ve hareketin dağıtılmasının da böyle bir operasyon olduğunu söyler. Bu konuda kanaatiniz nedir?

Şu kadarını söyleyebilirim, bu hareket hakkında hiç kimsenin önden bir fikri planı yoktu. Hareket tamamen kendiliğinden başladı, ortada bir hareket planı yoktu ve bu hareketle işbirliği etmek isteyen diğer siyasi güçler hiçbir zaman harekette etkin olmadılar; bunlar ister işçi sendikaları, ister solun diğer geleneksel güçleri, isterse de kimi küçük (radikal) gruplar olsun, durum böyleydi. Hareketin arkasındaki bu grup ve kişiler "hareket şunu yapsın, bunu yapsın" diye akıllar verdiler, hiçbiri yapılmadı. Yani bu siyasi ve organize güçler açısından muazzam bir başarısızlıktı. Hareket kimsenin kontrolünde değildi, kendini başlatanların dahi kontrolünde değildi. Lider görülen kimileri vardıysa da aslında liderler yoktu. Polise ve radyolara açıklama için kimi lider görünömlüleri vardı, ama 10 kişiye bile kumanda edemezlerdi.

Yani, diyorsunuz ki, 68 hareketi daha baştan başarısızlığa mahkumdur.

Kesinlikle, kesinlikle; çünkü hareket organize değildi ve kimse de ölmeye hazır değildi.

Kimse ölmeye hazır değildi?

Kimse ölmeye hazır değildi. Bir toplantıda ben söz aldım ve dedim ki "tamam, eğer şimdi iktidarı istiyorsak, bazı kamu binalarını işgal etmeliyiz. Bunun için de bize silah lazım. Çok fazla değil. 15-20 silah yeter. Ve bunları alıp gidecek kişiler lazım; İçişleri bakanlığını, Belediyeyi filan işgal edecek bunlar; ellerinde hareketin bayraklarıyla. Ve bu tamamen sembolik olacak. Amaç kimseleri öldürmek değil, sadece sembolik bir hareket yaparak iktidarı kırarak ve devralacağız. Hiç kimse bunu yapmak istemedi. "Peki," dedim "Ölmeye hazır değilseniz köle olarak kalacaksınız, seçmek zorundasınız ve seçtiniz".

Seçimlerini yaptılar

Evet.

Şimdi soykırım ve Siyonizm ilişkisine geri dönmek istiyorum. Soykırım Avrupa'da yapıldı ama Siyonizm etkisini Ortadoğu'da yapıyor. Bu konuda ne diyeceksiniz?

Aslında bu ikisi tamamen farklı iki fenomen olmakla birlikte birbirine karıştırılır. Konu (ilk İsrail cumhurbaşkanı) Ben Gurion'a dek geri gider. Ben Gurion İsrail'in sürekli savaşarak ayakta kalabileceğini görüyordu. İsrail bir savaşı kaybetse işi bitmişti. Bu nedenle İsrail için ayrı bir güvenlik mekanizması düşündü. Böylece (kaçak Nazi) Adolf Eichmann'ın kaçırılmasını tezgahladı. Eichmann üst düzey olmayan bir Nazi memuruydu aslında. Görevi mahkumların nakli idi. Böylece o (Ben Gurion) bir göstermelik mahkeme düzenledi. O tarihe kadar görülmüş en kalabalık gazeteci ordusu 1961'de Kudüs'te toplandı. Mahkeme birçok belge üretti ve bu arada benim tabir ettiğim "suçluluğun yaygınlaştırılmasını" örgütledi. İlk "suçluluk" kompleksi mağdurları Yahudilerin kendileriydi. Onlar Almanya'ya karşı aktif olmamaktan, Nazi Almanyası'nı durdurmamaktan sorumluydu. Daha sonra tüm batılılar, katliamlara izin vermekten, göz yummaktan, karışmaktan suçluydu ve sonra Roosevelt de bu katliamı durdurmamaktan, müdahale etmemekten Hitler kadar sorumlu tutuluyordu. O Auschwitz ve diğer yerlerdeki kampları bombalattırmamıştı. Eichmann davası suçluluk (kompleksi) yayan muazzam bir mekanizma oldu. Suçlanabilecek herkes, Yahudiler, Hristiyanlar, batılılar kendini suçlu hissetti. Japonlarda bu bir işe yaramadı, kimse kendini suçlu hissetmedi. Hatta şimdi Ortadoğu'daki kimi insanlar dahi kendilerini suçlu hissediyor.

Peki Eichmann'a ne oldu?

Eichmann yalnız bir adam, bir memurdu. Nazi Almanyası'nda emirleri uyguluyordu. Nakli organize ediyor, trenleri ayarlıyor ve Filistin'i de tanıyordu. 1937-38'de Filistin'i ziyaret etmişti; hatta Siyonistlere de sempatisi vardı. Temelde Yahudilerin Filistin'e gönderilmesi konusunda Siyonistlerle anlaşıyordu. Ve Eichmann'la Siyonistler görüşüyor, konuşuyor, fikir teatisinde bulunuyordu.

Eichmann bunu Hitler ve Naziler adına mı yapıyordu?

Alman hükümeti adına, evet. görüşmelerde Yahudileri mal, alet edevat, mesela kamyonlar karşılığında takas etmeyi kabul etmişlerdi.

Kiminle kim arasında görüşmeler?

Alman makamlarıyla İngilizler arasında. Almanlar Ortadoğu'ya gizli Yahudi görevliler göndermiş ve İngiliz askeri makamlarıyla görüşmüşlerdi. "Size 1.000.000 Yahudi göndeririz, siz de bize 20.000 kamyon verirsiniz" gibi...

Yani İngilizler Yahudileri Filistin'de istiyor muydu?

Hayır. Almanlar Yahudiler Filistin'e gitsin istiyorlardı. İngilizler değil, onlar Arap Filistinlilerden korkuyorlardı, eğer daha çok Yahudi Filistin'e gelirse bu Filistinliler tarafından ihtilale yol açabilirdi.

Peki o zaman niye kamyon verdiler.

Anlaşmayı kabul etmediler ki. Reddettiler. Ve Almanların gönderdiği kişiyi dönüp bilgi vermesin diye hapse attılar.

Kimdi bu adam?

Joel Brandt. Bir kitap yazdı. Anlattığı hikaye çok iyi bilinir.

Savaştan sağ kurtuldu mu?

Kurtuldu. İngilizlerin elindeydi. Avrupa'ya dönmedi.

Yani Rudolf Hess gibi ömrünün sonuna dek hapsedilmedi.

Hayır, serbest bırakıldı. Paris'e geldi. Onu tanıyan birkaç kişiyle ben de tanıştım. Hayat hikayesi bir kitaba konu oldu, kendi de bir kitap yazdı. Bunlar çok iyi bilinen şeyler. Siyonistlerle Almanlar arasındaki görüşmelere gelince...

Şunu kesinleştirelim. Yani Siyonistlerle Naziler arasındaki görüşmeler...

Evet, Siyonistlerle Naziler arasındaki görüşmeler... 1944'te bu iki grup Budapeşte'de görüştüler. O dönem Siyonist hareketin lideri Rudolf Kastner idi. O da savaştan sağ kurtuldu. O dönemde Macar Yahudilerinin bir kitlevi tehciri vardı. Ama Kastner birkaç tren ayarlayarak kimi kaçakları Nazi takibinden kurtarıp Portekiz'e ulaştırdı. Savaştan sonra

1947'de İsrail'e göçerek Siyonist hareket içindeki yeni görevine başladı. Tüm hayatı Siyonist hareket görevlisi olarak geçti. Birgün yolda sağ kalmış bir kurbanla karşılaştı, kurban ona; "Bay Kastner," dedi "siz Nazilerle işbirliği yaptınız". Kastner "defol" dedi adama ve bu adam bir gazeteye bu konu hakkında bir yazı yazdı. Kastner onu mahkemeye verdi, hakaret davası açtı.

Adı ne bu kişinin?

Şu an ismini hatırlamıyorum, ama ismi bende var. Çok önemli bir adam değil. Birçokları gibi tüm ailesini kamplarda kaybetmişti. Evet o bir gazeteye yazı yazdı ve..

Ve bu yazı şu an hala elimizde mi?

Bilemiyorum arşivimde var mı?

Bir de bu yazı bir Yahudi gazetesinde yayınlandı herhalde...

Evet, İsrail'de. Ve bu adam Kastner tarafından dava edildi. Büyük bir dava oldu. İsmi Greenfield ya da ona benzer birşey olacak (Malchiel Gruenwald, http://en.wikipedia.org/wiki/Malchiel_Gruenwald) bu adam çok iyi bir avukat buldu, ünlü bir avukat. Bu avukat Almanlarla görüşmelerde neler olduğunu araştırarak gerçekleri su yüzüne çıkarmaya çalıştı, şahitler buldu ve dava giderek Kastner için sarpa sardı. Dava bir yıl sürdü. Tutanakları İbranice olarak İsrail'de yayınlandı. Dava tutanakları elimizde yok, bir çevirisi de yapılmadı. Ama İngilizcede kimi gözlemcilerin yorumları yayınlandı. Bunlar elimizde var. Kastner mahkum oldu. Sonra dava temyize gitti. Bu işlemde İsrail devleti ona destek verdi. Bir Siyonist görevli olarak devlet arkasındaydı. İsrail devleti Siyonistlerin Nazilerle görüşebileceğini kabul ediyordu. Bu Yahudilerin aleyhine de olsa, Siyonistlerin çıkarınaydı. Görüşme mevzuu güçlü, genç işe yarar Yahudileri ayıklayıp Filistin'e göndermek ve diğerlerini ölüme terk etmektir. Yani ahlaki düzeyde Siyonistlerin yaptıkları kabul edilebilir değildir.

Almanlara karşı çıktılar mı?

Hayır. Almanlarla bir anlaşma yaptılar. İnsanlarının bazılarını kurtarmak, diğerlerini ölüme göndermek için. Temyiz geldiğinde, ki aslında çok erken geldi, çünkü avukat çok daha fazla materyal toplamıştı, birileri Kastner'i vurdu. Almanlarla tüm bu anlaşmaları yapan adamı,

İsrail hükümeti adına vuran kim? Eski bir İsrail casusu...

İsmi biliyor muyuz bu kişinin?

Evet. İsmi şu an aklımda değil, ama sonra söyleyebilirim. Tüm bunlar, Jabotinski ekibinden sağcı bir Siyonist olan, bir Amerikalı yazarın yazdığı bir kitapta vardır. O da mahkemede idi ve tüm hikayeyi anlatır.

Bu yazar da bir Yahudi mi?

Yahudi ve siyonisttir.

Daha sonra da Siyonistliği sürdürdü mü?

Evet siyonistti, şimdi öldü. Adı Ben Hecht ve kitabının adı "Perfidy"dir.

Peki tüm bunları itiraf etti ve bir müşkül yaşamadı mı?

Hayır, çünkü suçu ılımlı Siyonistlere atmak istiyordu, iktidardaki Siyonistlere Ben Gurion'a filan. Ciddi politik mücadeleler vardı, birbirinin hasımlarıydılar. Bu Begin iktidara gelene dek sürdü. Begin bir sağ Siyonist fraksiyonun adamı idi, onlara da "revizyonist" derler.

Onlar da "revizyonist" demek.

(Gülerek) evet, onlar da revizyonist. Kelimenin değişik anlamında. Bu fraksiyonun başı Jabotinsky'dir, aslen Rus Yahudisidir, 1920'lerde Siyonist ana çizgiden koptu. Derhal şiddet kullanma taraflısıydı. Yahudilere topraklarını vermek ve tüm Arapları öldürmek konusunda. Çok sert ve vahşi bir adamdı. Bir siyasal akım ya da gelenek kurdu. Bu akım 1978-80'lerde İsrail'de iktidara geldi: "Herud". O dönem lideri Begin idi. Daha sonra (İzak) Shamir ve sonra da (Ariel) Sharon... Şimdi de Ehud Olmert. Bu adamların hepsi Jabotinsky'nin çömezidir. Dışişleri bakanı bayan Livni, Jabotinski'nin bütün konuşmalarını ezberlediğini, çünkü bunların ailesinde hep anlatılageldiğini söylemiştir. Babası da Jabotinski'nin yardımcısıydı. Yani bu "aşırı şiddet" ve katliam, geleneği 1920'lerden beri vardır. Daha "sosyal demokrat" denebilecek Ben Gurion tipi Siyonistlere karşıdır, sonuncular harekete 1978-80'lere dek liderlik ettiler.

Eichmann davasına dönmek istiyorum. Eichmann davası neyi değiştirdi?

Çok şey değiştirdi, çünkü soykırım hikayesi tüm dünya kamuoyunun bildiği birşey haline geldi. Bu tüm gazetelerde yayınlanır oldu.

Yani sizce, soykırım 2. Dünya savaşı ertesinde o kadar popüler bir hikaye değildi ve ancak Eichmann davasından sonra yayıldı.

Evet, evet. O sıralar da bilinmekle birlikte, bu olaydan sonra birçok kitap yayınlandı. Savaş sonu insanlar her yerde ağır insan kaybı görmeye alışkındı. Yani Yahudilerin akıbeti o kadar özel bir ilgi çekmiyordu, kimsenin umurunda değildi. Sadece bazı Yahudiler, -hepsi değil-, bu meseleyi propaganda ediyorlardı, o da bir yere kadar... Ama Eichmann davasından sonra ana mesele oldu. Bizim "revizyonistler" daha sonra bu meseleleri araştırdıklarında komünistlerin bu meseleyi reklam ettiklerini, Almanlara karşı hikayeler uydurduklarını saptadılar. Sonra revizyonistlerin düşmanları birdenbire bu komünist kaynaklı hikayeleri sahiplenen Yahudiler oldu. Her şeyi aldılar, kabul ettiler, amaçlarına uygundu. Ve daha sonra Rassinier'i dava edenlerin komünist ve sosyalistler değil, Yahudiler olduğunu görüyoruz. Şimdi Amerikan sineması ile ilgili bir mesele de var. Hollywood bu konularla ilgilenmeye 1970'lerden sonra başladı. TV dizisi ("Holocaust") 1978'di sanırım. Bu kelimeyi ("Holocaust") bu dizi dünyaya yaydı. Daha önce kullanılmamıştı.

Neden bu kadar geç tarihte? Ne dersiniz? Eichmann davası nedeniyle mi?

Ama Eichmann davasından çok sonra bu. Sanırım bu Amerikan Yahudiliğinin gelişimine bağlı birşey. Amerikan Yahudiliği sonradan ciddi Siyonist etki altına girdi. İsrail ve Ortadoğu nedeniyle, çünkü İsrail daha çok Amerikan yardımına ihtiyaç duyuyordu ve böylece Washington'da meşhur Yahudi lobisini organize etiler. Sanırım ondan sonra Yahudi lobisi propaganda araçlarını kullanmaya ve TV dizileri hazırlatmaya koyuldu. Onlar İsrail'in bekası, Amerikan silahlarının ve yardımının bunun için seferber edilmesi ve ABD'nin İsrail'i koruması için çalışıyorlardı.

Yani sizin iddianıza göre Amerikan Yahudi lobisi ancak 1970'lerden sonra etkin bir örgütlenme içine girdi.

O sıralar çok güçlendi. Aslında daha önce kurulmuştu, 1960'larda.

Ama o kadar etkin değildi. 60'lar, 70'ler boyunca etkisi arttı. Bir Amerikan başkanı ile ilgili ilginç bir hikaye vardır, adını hatırlayamıyorum, Johnson olabilir (gerçekten Johnson'dur, <http://www.carolmoore.net/nuclearwar/israelithreats.html>) Johnson'a Dimona nükleer tesislerinin fotoğrafları gösterildi. CIA başkanı geldi, "bay başkan, İsraililerin nükleer silahlar ürettiklerine dair elimizde deliller var" dedi. "Bunu bilmenizi ve ona göre davranmanızı istedik", dedi. Başkan bunlara bir baktı ve getirenlere dönerek "şunları kaldırın" dedi. "...ama bay başkan" diyenlere, "bir sonraki seçim kampanyam için 5 milyon Dolar gerekse, onu verebilecek misiniz? Hayır. Ama bu adamlar verir," dedi.

Yani, başkanlık ve belki de tüm Amerikan kongresi Siyonist lobi tarafından satın alınmış durumda mı?

Kesinlikle. Hepsine seçim yardımı ödenir. Amerika'da tekrar seçilmek için muazzam meblağlar harcamanız gerekir. Kongre üyeleri her 2 yılda bir seçilirler. Yani her iki yılda bir birkaç milyon dolara ihtiyacınız var.

Ortalama bir kongre üyesi seçim için ne kadar paraya ihtiyaç duyar?

Söylemesi zor. Ama birkaç milyon dolarla seviyesindedir. Senato'ya seçilmek için bu sene bayan Clinton 13 milyon dolar harcadı. Kimileri bunun çok olduğunu, daha az parayla da seçilebileceğini söylediye de, onun gelecek başkanlık seçimlerinde aday olabilmek için hazırlık yapması gerekiyordu.

Ve tüm parayı Siyonist lobiden mi aldı?

Hayır. Tabii ki değil. Birçok yerden aldı. Ama Siyonist lobi her zaman yardımınıza hazırdır. Sıkıştığınızda eksik kalan milyon doları kampanyanıza ödemeye hazırdır. Çok olur, birileri kampanyaya başlar, birkaç ay sonra bırakır. Parası bitmiştir. Ama devam etmek için nereye telefon edeceğini bilir!

Peki kongre üyeleri ve politikacılara yardım eden başka lobiler de var mı Amerika'da?

Evet. Birçok, ama sanırım en güçlüsü askeri endüstriyel kompleks lobisidir.

İkinci olarak Yahudi lobisi mi gelir?

Evet kesinlikle...

Ve böylelikle İsrail Ortadoğu'daki emelleri için Amerikalı politikacıları satın alıyor.

Evet. Genel kural olarak Amerikan icrai gücü İsrail'i hoşnud etmeyecek bir şey yapamaz. Aslında İsrail'e baskı uygulayabilir, diyebilir ki "bak şu anlaşmaları imzaladın. Filistin devletinin kurulmasına onay verdin. Hadi yapsana." Ama bu baskıları yapmaz, elindeki araçları asla kullanmaz.

Çünkü bir daha seçilmemekten korkarlar.

Evet, kesinlikle.

Amerikan Siyonist lobisinden bahsettik, ama acaba Siyonist lobiler sadece Amerika'da mı etkin, yoksa Fransa, Almanya ve İngiltere'de de mi var? Bu ülkelerdeki Siyonist etki ne düzeydedir ve daha geri gidersek, İngiliz Doğu Hindistan Şirketi'ne gelmek istiyorum, bu şirket o zamanların bir Yahudi İngiliz ittifakı değil miydi? Yani Yahudi ve İngiliz tacirlerin ittifakı. Ve diğer batı ülkelerindeki Siyonist lobiler hakkında ne söyleyebiliriz?

Evet, Siyonist lobi ismini başka yerler için de kullanmakla birlikte, örneğin Fransa'da böyle lobilerin kurulmasına izin veren kanunlar yoktur. Lobiler yok farzedilir.

Bu iyi mi kötü mü?

Hem iyi, hem kötü (gülerek). Bizim sistemimizde meclis üyelerinin kendi vicdanlarıyla karar alması beklenir onlar kimi çıkarların temsilcisi değildirler. Lobilerden etkilenmemeleri beklenir. Ama onlar siyasi baskıya açıktır. Yine de bu ABD'deki gibi işlemez, çünkü ABD'de bu politik sistemin bir parçasıdır. Diğer ülkelerde de bir çeşit yerel politikaya girmiş lobiler vardır, sonuçta politikada kimi Siyonist etki unsurlarının olduğunu söyleyebilirsiniz, Dışişlerinde İsrail taraftarı bir geleneğe bağlı kişiler vardır; diğerleri Arap yanlısıdır. Bu tür şeyler... Bunlar politika yapımını çok karmaşık hale getirir, zira genelde İsrail yanlısı güçlü bir etkiden ve Arap yanlısı bir muhalefetten söz edilebilir. Ama lobiler her

şeye hakim değildir. Burada yine de bir şeyler yapabilirsiniz. Fransa İsrail'e silah satmıştır. Ama bu etki Fransız silah sanayinin İsrail'e doğrudan silah vermesini sağlamaya yetmemiştir. Ama Almanya'da bunu yaparlar. Çünkü çok daha şantajla açıktırlar. Biliyorsunuz, eğer Almanlar kendinden istenene itiraz ederlerse hemen “babanızın bir Nazi olduğunu unutmayın” denir, insanlar çok daha çekiniktir ve Siyonistlerin istediği her şeyi vermeye hazırdırlar. İngiltere’de de etkileri vardır, ama hakim değildir. Bazı şeyler alabilirler, ama her istediklerini değil.

Ama Britanya'da İsrail'in sıkı müttefiki...

Evet, bir müttefik. Amerikalılar gibi, çünkü Amerikan politikasını taklit ediyorlar.

Sebebi bu mu? Siyonist baskı değil mi?

O kadar değil, inanmam ki, İngiliz Yahudi cemaati tamamen Siyonist olsun. Birçok İngiliz Yahudisi Siyonist değildir, böyle görülmek istemez.

Burada konuyu Amerika'daki “Hristiyan Siyonistlere” getirmek istiyorum. Büyük bir hareket olduğu söyleniyor, 50-60 milyon seçmeni kapsadığı. Amerika'daki “Hristiyan Siyonizmi” hakkında neler biliyorsunuz? Ve bu amerikan politikasını nasıl etkiliyor. Her şeyden önce de Hristiyanlar neden Siyonist olur?

“Fundamentalist” denen insanlardan söz ediyoruz. Onlar Protestandır, 19. y.y.da ortaya çıkmış kimi gruplara üyedirler, özellikle kırsal bölgede ve güneydedirler. Özellikle “Baptist” denen mezhep içindedir, 20 milyonluk bir topluluk; güneyde ve en gelişmemiş yörelerde.

Bu bölgeye “Bible belt” (İncil kuşağı) mı deniyor?

Evet “İncil kuşağı”. Burada insanlar küçük kasabalarda yaşar, eğitimsizlik çok yüksektir, dini hayatları kimi vaizlerin 19. y.y.da yapmış olduğu dini yorumlara dayanır. Çoğu kıyamet üzerinedir bunların. Kıyamet çok yakındır. Ve kıyamet zamanlarının yaklaştığının işaretleri vardır. Bunlardan biri Yahudilerin tekrar bir araya gelişidir. Ve son savaş Armageddon'dan önceki bir işaret de tüm Yahudilerin Hristiyan olmasıdır. Ve işte bu insanlar bu teorilerle zehirlenmiş halde, Yahudilerin bir araya gelişinin İsrail'in kuruluşu olduğuna inanırlar ve İsrail'in kuruluşu da Mesahi bir işaret olup zamanların sonunun yaklaştığını işaret

eder, eğer kurtulacaksak tüm bunları bilmeli, hazır olmalıdır. İnsanların kimi kıyametten kurtulacaktır. Ama herkes değil, yalnız gerçek inananlar. Onlar İsa tarafından kurtarılacak, geri kalan her şey cehennem ateşlerine yuvarlanacaktır. İşte bu insanlar İsrail'in kuruluşunun hayırlı olduğuna inanır, Yahudiler bir araya gelmiştir. Tabii bu durumda besledikleri politik güçler de İsrail'i destekler. Onlar Mescidi Aksa'nın da yıkılmasını ister. Yerine Süleyman Mabedi yapılacaktır.

Bunlar İncil kehanetleri mi?

Onlar İncil'i yorumlayarak dönüştürürler. Bunlar İncil'de yoktur ama onların din adamları yazdıkları kitaplarda konuyu çevirerek bunları yazmışlar ve böylece bu insanlar üzerinde iktidar sağlamaya çalışmışlardır. Bir iktidar oyunu bu.

Bu kendiliğinden ortaya çıkmış bir şey mi yoksa Siyonizm tarafından manipüle mi edilmiştir?

Hayır bunlar 1860'larda başladı. Temelde bu yorumlar 19. y.y. sonlarında yazıldı.

Bu özgün bir Amerikan fenomeni mi?

Evet, Protestan-Amerikan. İskoçya'nın kimi yerlerinde de var bu. Ama temelde %99'u Amerikalıdır.

Bunların arasında siyahlar da var mı?

Hayır, bunlar daha çok ırk ayrımcısı bölgelerde ortaya çıktılar, buralarda siyahların ayrı kiliseleri vardı.

Yani beyazların kabul ettiğini siyahlar reddetti.

Tam olarak değil. Birbirlerinden ayrıydılar. Bu ayrım 20 yıl öncesine kadar bile vardı: beyaz kiliseleri, siyah kiliseleri

Yani bu özgün bir Amerikan fenomeni. Hristiyan siyonizmi ve Amerikan Siyonist lobisi Amerika'da yanyana geldiler. Güçlü bir pakt oluşturdular.

Evet. Bu bölgelerden kimi milletvekilleri bu meselelerle çok duyarlıdır.

Bunların kimisi de inanç olarak Hristiyan Siyonist mi?

Evet bazıları.

Başkan Bush?

Başkan Bush bunlara yakındır.

Sanırım kendi de bu kehanetlere inanıyor.

Mümkündür, evet.

Böylece inanç var, seçmenler var ve Siyonist lobinin parası var, tüm bunlar bir araya geliyor ve İsrail'e dönük bu politika oluşuyor. Anlaşıyor. Şimdi biraz da bugünlere gelelim. İsrail tarihinde ilk yenilgisini Lübnan'da aldı (geçen yaz).

Evet güney Lübnan'a gittik ve gözlerimizle gördük. Hizbullah'ın yaptıklarını...

Neler gördünüz? İlk gözleminiz bu İncil kehanetlerinin çıkmadığı herhalde...

(Gülerek) Çıkmadı. Yıkımı gördük. Buna kitlevi yıkım diyemeyeceğim. İsrail halı bombardımanı yapmamış. Çok dikkatli nişan alarak birçok binayı yıkmışlar, istihbaratları bunların Hizbullah karakolları olduğunu bildirmiş. Güneyde ve güney Beyrut'ta Şii mahallelerinde birçok yeri yıkmışlar. Çok isabetle. Menar TV binasını gördüm. Buraya 2 yıl önce de gitmiştim. Burası 3. bodrumuna dek yıkılmıştı. Amerikalıların verdiği akıllı bombalar vardı ellerinde. Binayı delip, dibine dek inerek patlıyorlardı. Komşu binalar sağlamdı. Tabii cam çerçeve gitmişti ama binalar yıkılmamıştı.

Evet, hassas nişan alıyorlardı.

Hassas nişan alıyorlardı, lazer güdümlü bombalarıyla. Amerikalılar her yıl belli bir kota miktarı bombayı onlara gönderir. Savaş sonunda acil mesajlar göndererek ABD'den daha çok bomba istediler. Yeterince bomba kalmamıştı.

Tüm bu teknoloji İsrail'e savaş kazandıramadı mı?

Hayır. Kamyonları gördük. Tank taşıyan (İsrail ordu) kamyonları. Bunlar yola çıkınca mayınlara çarpıp havaya uçmuş. Böylece anlaşılın savaşın daha başında varolan yolları terk edip kendi yollarını açmak istemişler. Ama güney Lübnan tepelik, dar vadilerle çevrili bir arazi. Zırhlı buldozerleri göndererek yol açmak istemişler, vadilerden yukarı doğru tırmanıp stratejik mevzileri ele geçirmek istemişler. Ama tüm bunlar ahmakçaydı, ahmakça bir operasyon, çünkü Hizbullah bu tankları vadilerin derinliklerinde avladı ve yok etti. Panik içinde tanklarının etrafına toprak yığıp korumak istemişler, piyadeyi tankları korumaya çağırmışlar ama hedeflerine varmakta başarılı olamamışlar. Sonuçta geri çekilmişler ve "görünmez" Merkava tanklarının harabelerini bırakmışlar.

Merkava tankları yok edildi. Ve bu yenilgi Ortadoğu'da muazzam değişiklikler yaptı. Ne dersiniz?

Evet

Belki, Tahran'da katıldığınız konferans da bu zafer sayesinde mi mümkün oldu?

Sanırım bu zafer bunların yolunu açtı. Konferansta İsrail'e karşı muzaffer yürüyüşün bir parçasıydı. Resmi makamlar üzerlerindeki baskıya karşı çıkabildiler. Üzerlerinde çok baskı vardı. Onlara rüşvet de teklif edilmiş, kimi Yahudi mihraklarınca.

Baskılar sade Batı'dan mı, yoksa Rusya'dan da mı geldi? Yani bu konferansın düzenlenmemesi için..

Benim bildiğim bir Rus baskısı duymadık. Ruslar ikircikli davrandılar gerçi. Konferansı desteklemediler, karşı da çıkmadılar, kınamadılar, onlara göre revizyonizm o kadar önemli bir şey değildi, çünkü onlar savaşta o kadar ağır insan zayıtı vermişlerdi -ki savaşın en büyük kayıplarıdır-, birkaç Yahudi eksik ya da fazla, onlarca önemi yoktu. Bunu tartışmadılar. Ve onlara Yahudiler yalancıdır dediğimizde, "Evet biliyoruz, bu yeni bir şey değil ki" dediler. "Onlar bu konuda hep yalan söyler". Yani Ruslar bu konferansta bulunmadılar, halbuki Rusya'da da revizyonistler vardır. Ama gelemediler.

Böylece ilk defa revizyonist tarihçiler bir devletin desteğini aldılar.

Evet.

Geleceğin neler getireceğini bekliyorsunuz? Tüm bunları ortaya koyduğumuzda...

Evet, bunlar revizyonistlerin konuşması, araştırmalarının sonuçlarını ifade etmesi için yeni kapılar, yeni imkanlar, yeni yollar açacaktır. Onların da tek istediği bu: anlatmak istiyorlar. Karar vermek ise dinleyenlere kalmış. Ama birçok ülkede bu dahi kanunca yasak edilmiştir. Birçok ülke var ki, Avrupa'da 10 ülke, burada bu tür şüphelerinizi ifade dahi etmeniz yasak. Bunlardan biri de Fransa. Orada "Yahudilere soykırım yapılmamıştır" diyemezsiniz. Bugünlerde bunu Ermeniler için de diyemiyorsunuz. Bu henüz kanun değil (konuşma yapıldığında kanun geçmemiştir), ama Ermeniler de aynı yolu takip ederek bir kanun elde etmek için çok baskı yapıyorlar. Sözde Yahudi soykırımının bir taklidi yasa elde etmek için...

Konferansta sadece Fransa değil birçok ülkeden revizyonistlerin toplandığını söylediniz. Duyduğumuz kadarıyla burada kimi Yahudi revizyonistler de varmış.

Evet, ama bu insanlar kendilerine revizyonist demiyorlar. Onlar kendilerine "gerçek Tevrat müminleri" diyorlar, ve şiddetli bir Siyonizm karşıtları. Bunlar küçük bir grup... İngiltere, Amerika ve başka kimi ülkelerde yaşıyorlar. Ortodoks (mutaassıp) Yahudi cemaatlerden geliyorlar ve siyonizmin gerçek Yahudiliği yok ettiğine inanıyorlar. Dini inançlarının yerine la-dini bir politik inancın geçirildiğini ve bunun temelde Nasyonalizm olduğunu söylüyorlar. Bu insanlar uzun süredir Siyonistlerle mücadele içindeler; kimi Filistin'de mukimler ve buraya Siyonistlerden de önce gelmişler. Bunların bir kısmı Tahran'a gelerek Siyonizme karşı çıkan her güce destek verdiklerini göstermek istediler. Tabi uzun siyah kıyafetleri, şapkaları, sakalları ve saçlarıyla çok ilginç görüntüler oluşturdular ama çok hoş insanlardı. Bazılarıyla konuştuk, ahbab olduk.

Evet bay Thion... Son olarak size Roger Garaudy'yi sormak istiyorum. Türkiye'de birçok kitabıyla ve Müslüman oluşuyla bilinir, ama yıllardır onunla ilgili pek bir şey duymadık. Şimdi ne yapıyor ve revizyonistlerle yardımlaştırıyor mu?

Bay Garaudy, tahminim 96 yaşında ve sağlık durumu çok kötü. Bu

nedenle ondan çok bir şey duymuyorsunuz. Sağlık durumu gezmesine, konuşmasına, aktif hayat sürmesine engel. Beş yıl önce inme geçirdi ve o zamandan beri pek aktif değil.

Aynı zamanda başı resmi makamlarla da derde girdi.

Evet, kitabı "İsrail Politik Miti" (İsrail Mitler ve Terör, Pınar Yayınları, 1999) kitabından sonra mahkemeye çıktı. Ceza aldı, temyize gitti ve cezası onaylandı. 20-30.000 dolar gibi bir para cezası verildi.

Ödeyebildi mi?

Bilmiyorum. Bildiğim kadarıyla körfez bölgesinden kimi önemli kişiler 50.000 dolar göndereceğiz şeklinde taahhütlerde bulunmuşlar. Bu para hiç gelmedi. Eğer cezayı ödediye kendi parasıyla ödedi. Ama tam bilmiyorum.

Yani diyorsunuz ki, zengin din kardeşlerinden hiçbir yardım görmedi.

Maalesef. Sadece sözler, ama iş yok.

Evet, söz var, iş yok... Bay Thion size bu söyleşi için çok teşekkür ediyoruz.

Ben teşekkür ederim.

http://www.yarindergi.com/index.php?option=com_content&task=view&id=94&Itemid=1&ed=1

aaarghi nternati onal @hotmai l . com
<http://aaargh.com.mx>
<http://vho.org/aaargh>